

Skogvaktarens dotter.

I skogen jemt min fader går,
Så har han gjort från år till år;
När späd jag var, min moder dog,
Nu har jag tungt och ödsligt nog.

I skogen orrens vinge rörs
Och tjäderhonans lockning hörs.
När får min vinge fri jag slå?
Dit kärlek lockar, låt mig gå!

Ty ack, det kom en gång, när far
I skogen efter vanan var,
En jägargosse fin och grann
Till mig i stugan, der jag spann.